

نەو پیاوهی وا نهوسی خۆی گوشت

ساق هیدایهت
له فارسییهوه: تاهیر حامیدی
(سهقز)

"نهوس ههژدیهایه کوانی مردووه
داخی بی نامرازی ماتی کردووه"
مهولهوی بهلخی

هه موو رۆژتیک میرزا حسهین عهلی له سهه کاتی خۆیدا، به پالتۆی ره شهوه، دوگمه ی داخراو، دوولنگه ی ده قدراو و پیلاوی ره شی بریقه داره وه به ریکویتی ههنگاوی هه ل دینا و له یه کیتک له کۆلانه کانی سهه چاوه وه ده هاته ده ری، له بهر مزگه وتی سپاسا لاره وه راده بوورد، له کۆلانی سه فی عه لیشاوه بای ده داوه و بو قوتابخانه ده رۆیشت.

له نیوان رینگادا ته ماشای ده ورۆیشتی خۆی نه ده کرد، وادیار بوو بییری نه وه له لای شتیکی تاییه ت بوو، قه لافه تیکی مه ند و نه جیب، چاوانیکی بچووک، لیوگه لیکی قوت و سمیلکی ره نگ خورما بی هه بوو، دایمه ریشی خۆی ته راش ده کرد، زۆر حه یا به خۆ و که م قسه بوو.

به لام گاجار کاتی خۆراوا ده کرا قه لافه تی له ری میرزا حسهین عه لی له ده ره وه ی ده روازه بناسییه وه وا ده سه ته کانی له دو اه له یه که هه لپی کابوو، زۆر به هتوری پیاسه ی ده کرد، سه ری داخستبوو، پشتی کۆم، وه ک نه وه ی بو شتیکی بگه ری، گاجار راده وه ستاو زۆر جار له بهر خۆیه وه قسه ی ده کرد.

به رتیه بهر و باقی مامۆستایانی قوتابخانه نه خۆشیان ده ویست و نه رقیشیان لیتی بوو، به لکو کاریگه ریه کی سیپراوی و سهیری له واندا هه بوو، به پیچه وانه وه، قوتابییه کان لیتی رازی بوون، چونکه قه ت نه بییرا بوو تووره بیی و نه نه وه ی له که س بدا، زۆر به هتوری و نه رمه برتیانه له گه ل قوتابییه کانداهه ل سوکه وتی ده کرد، هه ر له بهر نه مه به پیاویتیکی بی درک ناوی ده رکردبوو، به لام به سه ره نه مه شدا قوتابییه کان له نیو پۆلی نه ودا به نه ده ب و گوپرایه لی بوون.

تاقه که سیک و نیوانی له گه‌ل میرزا حسه‌ین عه‌لی دا خوش بوو و برتیک جار قسه له نیوانیاندا ده‌گۆردرایه‌وه، شیخ نه‌بولفه‌زل مامۆستای عه‌ره‌بی و زۆریش خۆه‌لکیش بوو، له‌په‌ستا باسی پیاژه‌ت و که‌رامه‌تی خۆی ده‌کرد و ا‌چهند سا‌ل له‌ دنیای جه‌زمه‌دا بووه، چهند سا‌ل قسه‌ی نه‌کردوو و خۆی به‌ فه‌یله‌سووفی رۆژگار، جیگرێ بوو عه‌لی سینا و مه‌وله‌وی و جالینوس ده‌زانی! به‌لام له‌ مه‌لا خۆخوازه‌ رواله‌ت پارێزانه‌ بوو و زانیاریه‌کانی خۆی به‌ چاری خه‌لکدا ده‌کو‌تاوه، هه‌ر قسه‌یه‌ک ده‌هاته‌ گۆرێ، خپرا مه‌ته‌لۆکیکی عه‌ره‌بی نه‌شۆردراوه، یان شیعرێک له‌ شیعی شاعیرانی به‌ له‌گه‌ی ئەو دینا‌یه‌وه و به‌ بزبه‌کی سه‌رکه‌وتووانه‌وه له‌ کاریگه‌ری قسه‌که‌ی له‌ رو‌خساری ئاماده‌بو‌واندا ده‌گه‌را، ئەمه‌ش له‌ ئاسایی ده‌چوو که‌ میرزا حسه‌ین عه‌لی مامۆستای فارسی و میژوو‌ی به‌رواله‌ت نو‌یخواز و بێ ئیددیعا له‌م دنیایه‌دا شیخ نه‌بولفه‌زل به‌ هه‌ق‌الی هه‌ل‌بێژێ، ته‌نانه‌ت جاروبار شیخیشی ده‌برده‌وه بۆ مالتی و گاجاریش ده‌چوو بۆ مالیان، میرزا حسه‌ین عه‌لی له‌ بنه‌ماله‌یه‌کی ناسراو، مرۆبه‌کی زانا و له‌ هه‌ر بواریکه‌وه ریتکوپیک بوو و به‌ واته‌ی خه‌لک له‌ دارولفونوونه‌وه ده‌رچوو‌بوو، دووسێ سا‌ل له‌گه‌ل باوکی له‌ راسپارده‌بیدا کاری کردبوو، به‌لام له‌وه سه‌فه‌ره‌ دوا‌یینه‌ و ا‌گه‌رایه‌وه، له‌ تاراندا نیشه‌جێ بوو و که‌سپی مامۆستایی قوتابخانه‌ی هه‌ل‌بژارد، تا کات مۆله‌تی بدات و خه‌ریکی کاره‌ تاکه‌که‌سییه‌کانی خۆی بێ، چونکه‌ ئەو کاریکی سه‌یر و تاقیکارییه‌کی پر ئاسته‌نگی به‌ ئەستۆ گرتبوو.

له‌ مندالییه‌وه، کاتیک مه‌لای تایبه‌تی بۆ وانه‌ کوتن به‌و و براکه‌ی ده‌هاته‌ مالتی؛ میرزا حسه‌ین عه‌لی لیهاتوویی و شیوا‌ییه‌کی تایبه‌تی له‌ فیربوونی وێژه‌ و شیعی سۆفییه‌کان و فه‌لسه‌فه‌ی ئەوان له‌ خۆ ده‌نواند، ته‌نانه‌ت به‌ شیوازی سۆفییه‌کان شیعی‌ریشی داده‌نا، مامۆستاکه‌یان شیخ عه‌بدو‌للا و خۆی له‌ ئەلقه‌ی سۆفییه‌کاندا ده‌زانی ئاگادارییه‌کی تایبه‌تی سه‌باره‌ت به‌ قوتابیه‌که‌ی له‌خۆ ده‌نواند، بیرو‌رای سۆفییه‌کانی له‌ دلی ده‌خست و باسی که‌شوه‌وای عارف و سۆفییه‌کانی بۆ ده‌گی‌رایه‌وه، به‌ تایبه‌ت به‌رزی پله‌وپایه‌ی مه‌نسووری حه‌للاجی بۆ گی‌ر‌ابوو‌وه که‌ مه‌نسور به‌ پینگی ریازه‌تی نه‌وس، که‌ یه‌شتوووه پله‌یه‌ک له‌سه‌ر سیداره‌دا "انا الحق"ی ده‌کوت، ئەم چیرۆکه‌ له‌ بی‌ری لای میرزا حسه‌ین عه‌لی دا زۆر شاعیرانه‌ بوو، ئاخ‌ری رۆژیک شیخ عه‌بدو‌للا پیتی کوت: "به‌وه‌ پینه‌ی له‌ تۆدا ده‌ببینم هه‌رگا شو‌ین که‌وتووی لایه‌نگرانی ته‌ریقه‌ت بی، به‌ پله‌وپایه‌ی چاک

ده‌گه‌ی." ئەم هه‌زه‌ دا‌یمه‌ له‌ بی‌ری میرزا حسه‌ین عه‌لی دا بوو، له‌ می‌شکیدا گه‌شه‌ونه‌شه‌ی کرد و بنجی داکوتا و دا‌یمه‌ ئواتی ئەمه‌ بوو که‌ کاتیکی تایبه‌ت بدۆزیته‌وه و خه‌ریکی کار و ریازه‌ت بێ، دواتریش خۆی و براکه‌ی چونه‌ قوتابخانه‌ی دارولفونوونه‌وه و له‌ویشدا میرزا حسه‌ین عه‌لی له‌ عه‌ره‌بی و وێژه‌دا زۆر لیهاتوو بوو، برا چکۆله‌که‌ی له‌گه‌ل بیرو‌رای ئەودا ته‌با نه‌بوو، گالته‌ی پینده‌کرد و ده‌یکوت، ئەم خه‌یالانه‌ بێجگه‌ له‌وه‌ی مرۆ له‌ ژیان دوا بخه‌ن و بێ هۆ لا‌یت به‌هه‌وتینێ، ئاکامیکی دیکه‌ی نییه‌! به‌لام میرزا حسه‌ین عه‌لی له‌ دلی خۆیدا به‌ قسه‌کانی ئەو پینده‌که‌نی، بی‌ری ئەوی به‌ هه‌زرتی ماکی و بچووک ده‌زانی و له‌سه‌ر برۆی خۆی زیاتر لاسار ده‌بوو و هه‌ر به‌ بۆنه‌ی ئەم دژایه‌تی بیروبو‌چوونه‌، دوا‌ی مردنی باوکیان لیک جودا بوونه‌وه، ئەو شته‌ی هه‌مدیسان وزی به‌ بی‌ری به‌خشی، ئەوه‌ بوو که‌ له‌ سه‌فه‌ری ئەم دوا‌یینه‌دا بۆ کرمان رووبه‌رووی ده‌رویشیتیک بووه‌وه و دوا‌ی لێدوانیکی زۆر، ئەویش قسه‌کانی میرزا عه‌بدو‌للا‌ی مامۆستایانی په‌سند کرد و به‌لینێ دایه‌ هه‌رگا له‌ سۆفیگه‌ریدا تیکۆشی و ریازه‌ت بکیشێ، به‌ پله‌وپایه‌ی به‌رز ده‌گات. ئاوه‌ها بوو میرزا حسه‌ین عه‌لی پینج سا‌ل خزا‌یه‌ نیو سووچنشینیه‌وه و ده‌رگای له‌ خزم و ناسیاو داخست و دوا‌ی به‌تال بوون له‌ کاری مامۆستایی، زیاتری کار و ریازه‌تی ئەو له‌ مالتی ده‌ستی پینده‌کرد.

ماله‌که‌ی وه‌ک هیلکه‌ پاک و بچووک بوو، نه‌نی ناشپه‌ز و شاگردیکی له‌ ماله‌وه‌ هه‌بوو، هه‌ر وه‌ژوو‌ر ده‌که‌وت به‌ پارێزه‌وه جله‌کانی داده‌که‌ند، به‌ جلگیره‌وه هه‌لیده‌واسی، ئاودامانیکی خۆله‌میش ره‌نگی ده‌کرده‌ به‌ر و ده‌چوووه کتیبخانه‌که‌ی، گه‌وره‌ترین ژوو‌ری مالتی بۆ کتیبخانه‌که‌ی ته‌رخان کردبوو، له‌ سووچی ئەویدا له‌ په‌نای په‌نجه‌ره‌که‌ دۆشه‌گیکی سپی دانرابوو، دوو پینخه‌ف به‌سه‌ریه‌وه، له‌ به‌رده‌میدا میژتیکی کورت، چهند به‌رگ کتیب به‌سه‌ریه‌وه و به‌سته‌یه‌ک کاغه‌ز و قه‌لم و جه‌وه‌هر له‌ سه‌ریدا دانرابوو، کتیبه‌کانی سه‌ر میژه‌که‌ به‌رگه‌کانیان نیمداشت بووبوو و باقی کتیبه‌کان به‌ بێ قه‌فه‌زه‌ندی له‌سه‌ر تاقه‌کانی ژوو‌رکه‌دا هه‌ل‌چنرابوون.

بابه‌تی کتیبه‌کان عی‌رفان و فه‌لسه‌فه‌ی قه‌دیم و سۆفیگه‌ری بوون، ته‌نیا سه‌رقالیی ئەو، خۆتندنه‌وه‌ی ئەم کتیبانه‌ بوو که‌ هه‌تا نبه‌شه‌وه له‌به‌ر چرانه‌وتیدا له‌ پشت میژه‌که‌دا ژیروبانیانی ده‌کرد و ده‌یان‌خویندنه‌وه، لای خۆی لیک‌یانی ده‌داوه و له‌ هه‌ر کامیان دوودل و لای ئەو چه‌وت ببوا‌یه، هه‌لیده‌گواست هه‌تا دواتر له‌گه‌ل شیخ نه‌بولفه‌زل بیدا‌ته‌ به‌ر قسه‌وباس، میرزا حسه‌ین عه‌لی له‌

زانینی مانای ئەواندا دانەمابوو، بەلکو ئەو زۆرتیک لە پانتاکانی روحی و فەلسەفی تێپەراندبوو و زۆر چاکتر لە شیخ ئەبولفەزل ریتی دەبردە بیروپرای وردبێنانە و شیعری سۆفییەکان، لە خۆیدا هەستی بەوان دەکرد و دنیا یەکی لەوپەری دنیای ماکی لە بیری خۆیدا دروست کردبوو، هەر ئەمەش بووبوو هۆی خۆخواری ئەو؛ چونکە ئەو خۆی لە خەلکی دیکە بە زلتەر دەزانی و لەم سەرتربوونە ی خۆی بەتەواوی خاترجەم بوو.

میرزا حسەین عەلی دەیزانی کە سیر و پارزیک لە دنیا دا هەیه و سۆفییە گەورەکان رێیان تی بردوو و ئەم بابەتەش لای ئەو ئاشکرا بوو کە بۆ دەستپێکردن، پێشە وایبەکی پێویستە، یان کەسێک هەتا ئەو پێنۆینی بکات، هەر بەو جۆرە شیخ عەبدوللا پێی کوتبوو کە: "چونکە بیری رێرەو لە دەسپێکدا لە پەرشوبلاویدا، دەبێ روخساری پیر بێنیتە بەرچاو هەتا خاترجەم بێ." ئەمە بوو بە هۆی ئەوەی دواي گەرانیککی زۆر شیخ ئەبولفەزلی دۆزیبەوه، ئەگەرچی تەواو پەسندی ئەویش نەبوو، بێجگە لە فرمان دان چیدیکە ی نەدەزانی و رووبەرووی هەر بابەتیککی گران دەبوو و هەک ئەوەی لەگەڵ منداڵ بدوێ، دەیکوت هێشتا زوو و دواتر باسی لێ دەکەین و ئاخری تەنیا شتیک شیخ ئەبولفەزل پێی رادەسپارد کوشتنی ئەوس بوو، ئەمە ی بە دەسپێکی هەموویان دەزانی، یانی بە ریازەت کیشان بە سەر ئەوسی هاندەردا سەرکەوتوو بێ و باسێکی وتارناسای بەربلاوی پر لە حەدیس و شیعری لە بواری کوشتنی ئەوس بۆ ساز کردبوو، بۆی دەخوێندەوه، وەک یەکی لەوانە ئەم حەدیسە ی وا: "اعدی عدوک نفسک التی بین جنیبک" واتە "نەیارترین نە یاری تۆ خۆتی کە لە دەروونتدا یە" و ئەم حەدیسە ی دیکە: "جهادک فی هواک" هەر وەک ئەو حەدیسە ی دلێ: "هەرکەسێ نەوسی کوشت، خەباتکارە."

هەمدیسان لەم شیعردا:

**"نەوس ئەگەر شوخ و چەلەنگە تۆ لە زیندانی بکە
خەنجەری زۆردارییە راییگرە کێلانی بکە"**

هەر و ئەم شیعردی دیکە:

**"نەوسی خۆت راگرە خەبات ئەمە یە
ئەوپەری پیاوێتی و کەمال ئەمە یە"**

لەو شتانە ی وا شیخ ئەبولفەزل بە دەم مەوعیزە کە ی خۆبەوه کوتبووی، ئەمە بوو. " کە رێرەوی رێگای عیرفان دەبێ مال و منداڵ و شان و شکۆ و مەزنایی بە هیند نەگرتی کە بەرزترین دەولەت و چیژ، گوێراییە ل کردنی نەوسە."

هەر بەو جۆرە ی مەکتەبی دلێ:
**"کۆشکی نەوست ئەگەر برووخینی
دەولەتی تاهەتا دەسازینی"**

تۆ بزانه هە ی هەقالی رێگا ئەگەر تاقە جارێک ئەلھای نەوس لە خشتەت ببات هەنگاوت لە سارای قەلاچۆ ناو، هەر وەک سەنایی دەفرمیت:

**"تاگو نەوست رەنجەرۆ کە ی ئەو گزیری تۆ دەبێ
هەر کە میری پێ بەدی رووی سەد وەک تۆ کەم دەکا"**
هەر وەها شێخی سەعدی دلێ:

**"کتی حەزی بۆ جیبەجێ کە ی گوێ لەمستی تۆ دەبێ
پێچەوانە نەوسی تۆ، کامی دە یە ی فرمان دەدات"**

" هەر وەها شێخان، نەوسیان بە سەگێک زانیو یانێگرو دەبێ بە زنجیری ریازەت بێبەستیتەوه و دا یە تاگاداری دەرباز بوونی بێت، بەلام رێرەو نابێ لە خۆ دەرچی و رازی نەینی لای خەلکی نەزان بدرکینێ، بەلکو پێویستە لە هەر کۆسپێکدا پرسو ر لەگەل پێشە واکە ی خۆی بکات، هەر وەک خواجە حافز دەفرمیت:

**"کوتی ئەو یارە کەوا دارو یەتی بۆ هەلخرا
ئاشکرا کردنی رازیان لە بۆ ئەو گرد بە سزا"**

میرزا حسەین عەلی لە میژ بوو ئۆگریبەکی تاییەتی بە فەلسەفە ی هیندی و ریازەت هەبوو و ناواتەخواز بوو هەتا بۆ تێرکردنی زانیارییەکانی خۆی بروا بۆ هیندستان و بگاتە خزمەتی جووکی و مەها تمانکان و رازەکانی ئەوان فیر بێ، هەر لەبەر ئەمە بوو لەم پێشنیارە هیچ دانەچلەکی، بەلکو بە پێچەوانەوه بە ئیمانیکی تەواو دە بەرەوپیری چوو و هەر ئەو رۆژە وا گەرایەوه بۆ مالتی لە مەسنەویبە دەستنووسە کە ی (مەولەوی) فالیککی گرتەوه و بە هەلکەوت ئەم شیعرا نە ی بۆ هات:

**"نەوسی تۆ پەیمان شکینە بۆیە بۆ کوشتن دەبی
پەستە رووگە ی ئەو، ئەتۆش روو لەو بکە ی هەر وەک ئەوی
پر بە پێستی نەوسەکانە ئاوەهاین بەزم و کۆر
بۆ لەشی مردوو شیاوه جاو و کفن و تات و گۆر
نەوسی تۆ بیریژە بۆیە تۆی لەرێ دەرکردوو
رووگە ی ئەو دنیا یە بێشک، تیبگە ئەو مردوو
ئاری فرمانی حەقە وا گەیشتوو بەم مردوو
هەر لە خۆلی مردوو ئەم گیانبەخشییە ی ساز کردوو!"**

ئەم فال گرتنەوه یە بوو بە هۆی ئەوە ی میرزا حسەین عەلی، بێ سێ و دوو بریاری دا هەول و تەقەلای خۆی خەساری سەرکەوتن بەسەر نەوسی درندەدا کرد و سەرقالی ریازەت بوو، غەوارەتر لە هەموو شتیک ئەوە ی کە هەرچی زیاتر دەچوو نێو کتیبی سۆفییانەوه، زیاتر

لهسه ره ئه م خه باته پيداگري ده كرد، له ريساله ي نووري وه ده تدا نووسيبوي:

"ئهي سه رۆك، چه ناي چند رۆژ رپازه تتيك به خۆدا بيتنه و نهوسه كان ده بئ له م بيره دا ده كاركه ي، هه تا خه يالي بي هۆ له رتيگه به ده ر بي و بييري حه ق جيگري ئه و."

له كه نزي رموزي ميرحسه يني دا خوئيندبويه وه:

"بيگه و رتيگاي نه ده يتي، ده مكرتي كه ماري هاندر بۆ گوناخه سه ركوتي كه"

له كتتيبي ميرسادولعبيادا نووسيبوي:

"تۆ بزانه رپره هه رگا ده ست بكا به خه بات و رپازه تي نه وس، رتيگاي ده كرتته وه بۆ مولك و مه له كووت و له هه ر جيگه و پتيگه يه كدا به پتي مه قام، رووداوه كان ئاشكرا ده بن."

هه روه ها له شيعه ركاني ناسر خوسره ودا خوئيندبويه وه:

"هه ژديهات هه يه له سه ر خه زينه"

بيكوژه و خۆت له خه م بره خستنه

به ختوي بكه ي، تۆ ترسنوكي

له داها تي ژين بيته رو بۆكي"

هه موي ئه م به يته ترستينه ره پر له ترساندن و هيوادار بيانه ي وا بۆ كوشتني نه وس نووسرابون، شكبان بۆ ميرزا حسه ين عه لي نه هيشته وه كه هه وه ل هه نكاو له نيوان رتيگه ي سلوكدا كوشتني نه وسي درنده و شه يتانييه وا له كه يشتن به چاكه دا به رنه گاري مرۆ ده بيتته وه، ميرزا حسه ين عه لي هاوكات ده يه ويست هه م له رتيگاي لايه نگراني بيير و به لگه هينانه وه و هه م له رتيگاي لايه نگراني رپازته و خه باتي نه وس خۆي خاوين كاته وه، به قه ده ري حه و توويه ك له م بواره دا تتيه ري، به لام ئه وه ي ده بووه هه ويني دللساردي و بي هيوايي ئه و، شك و دوولتي بوو، به تاييه ت دواي وردبوونه وه له برتيك له شيعه ركان وه ك ئه م شيعه ري حافز:

"له سپري رۆژگار مه دوئ و باسي چاوش و مه ي كه"

مه سيله ي وا به زانايان، نه هه له اتوه و نه هه لدنري"

يان ئه مه ي ديكه:

"ده رفه تتيكي خۆش له بۆت ره خسا، نه تۆ بيقتوزه وه"

كتيه ناگاي لتيه، ناخۆ چۆن ده بي ناكامي كار!؟"

ئه گه رچي ميرزا حسه ين عه لي ده يزاني، وشه ي مه ي، كه لاوا، پيري موغان و... تاد له تيز و تانه و ده سته واژه ي عارفه كانن، به لام به سه ر ئه وه شدا ليكدانه وه ي برتيك له چوارينه كاني خه ييام بۆي زۆر ئه سته م بوو، بييري ئه وي ده شله ژاند.

"له م رتيگه درتزه وه كه مه رگي ناوه"

كي ها ته وه باس و خه به ري هيناوه؟

وه ستان له دوورتياني نياري پروبوچ

بيته ووده يه هه رچي چوو، نه ها ته دواوه"

يان ئه م چوارينه يه:

"تا باخي گولتي به خت و جوانيت له به ره"

سه رخۆش به، دلتي خۆش كه، چ وه ختي كه سه ره؟

ئه و رۆزي له ده ست ده چتي وه گير نايه ته وه"

چه پگه ردي زه مانه دوژمني قه سته سه ره"

ئه م ماموستايانه بانگه وازبان بۆ خۆشي ده كرد، له كاتتيكدا ئه و هه ر له هه وه لي لاوي خۆبه وه ته واي خۆشيه كاني له خۆي قه ده غه كردبوو و بييري ئه مانه داختيكي تالي له ژياني رابوردوي تيدا چي كردبوو، ئه م ژيانه ي وا ئه وه نده له ودا له خۆبوردويي كردبوو، به تالي رايواردبوو و ئيستنا رۆژگاري به شيوازيكي ئيشاوي خه ساري گه ران به شوين بييرتيكي گومانايي ده بوو! دوازه سال بوو رهنج و كه سه ري تووشي خۆي كردبوو، چيترتي له خۆشيه كاني لاوي نه بردبوو، ئيستناش ده سخالي مابوووه، ئه م شك و دوولتيه ته واي ئه م بييرانه ي لي كردبووه تا پۆگه ليكي سامناكه وه وا ده كه وتنه شويني، به تاييه ت شه وانه له و نوينه سارده يدا كه دايمه تا قوته نيا تتييدا ده تالايه وه، هه رچه ند ده بويست بييري به ره و دنيا روحانييه كان بيات هه ر خه وي لي ده كه وت و بييري تاريخ ده بوو، سه دان جوژه ديۆ ده كه وتنه كه ولي، چه نده رتيده كه وت كه هاشه وار له خه و را ده چه ني و ئاوي ساردي ده دا به ده موچاويه وه، رۆژتيك دواي ئه وه، خواردني خۆي كه متر ده كرده وه و شه وانه له سه ر كا ده خه وت، چونكه شيخ ئه بولفه زل دايمه ئه م شيعه ري بۆ خوئيندبووه وه:

"نه وس ئه گه ر تير بيبي چه تووني ده كات"

سل و قوشقي ده بيت و جووته ده خات"

ميرزا حسه ين عه لي ده يزاني هه ركات هه لخليسكييت، رهنج به خه سار ده بيت، هه ر لييره وه رپازته و ئه شكه نجه ي له شي خۆي زياد ده كرد، به لام هه رچي خۆي زياتر ده خسته جه زره به وه، ديوي ئالۆش زياتر ئه شكه نجه ي ده دا، هه تا ئه وه ي به لييني دا بروات بۆ لاي تا قه هه قال و پير و پيشه واي خۆي ئاغه شيخ ئه بولفه زل و باسي به سه ره اته كاني بۆ بگيپرته وه و فرمانيكي گشتي لي وه ر بگريت.

ئه و رۆژه ي ئه م خه ياله ي بۆ ساز بوو، ده مه و خۆراوا بوو، جله كاني گۆري، دوگمه كاني پالنتوكه ي به رتيكوپيكي داخست و به ئه سپايي به ره و مالي پيشه واه و رپي كه وت، كاتتيك گه يشت، بييني پياويك به تووره ييه وه له به ر ده رگايان ويستا بوو، هاواري ده كرد و

قژی خۆی دهرنی و بهرز دهینه راند:

"به ئاغه شیخ بلتی، سهینهی ده تبه مه دادگه له وی جوام بدهیه وه، کچه که مت بۆ خزمه تکاری بردوو و ههزار به لات به سه ریدا هیناوه، نه خۆشت خستوو، پووله کهشت خواردوو، یان ده بی سیغه ی که ی، یان سکت هه لده درم، ئابرووی چه نای چند ساله م با بردی..."

میرزا حسه ین عه لی خۆی پێ نه گیرا، رۆیشه پیشه وه و به هیواشی کوتی:

"کاکه، تۆ به هه لده دا چووی، ئیره مالی شیخ ئه بولفه زله."

"ته ری هه ر ئه و بی دایک و بابیه، هه ر ئه و ئاشیخه خودا نه ناسه یه، من ده زانم له ماله وه یه، به لام خۆی شاردوو ته وه، پیاوه بیته دهری ئاشیکی بۆ بنیمه وه کهس ئاشی وای بانه دابیت، ئاخری یه ک ده بینینه وه!"

میرزا حسه ین عه لی که دیتی باسه که جیددییه، خۆی لادا و به هیواشی دوور که وته وه، به لام هه ر ئه م قسانه به س بوو هه تا ئه و داچله کینتی، تۆ بلتی راست بووی؟! هه له ی نه کردوو؟! ئه و شیخ ئه بولفه زله ی وا کوشتنی نهوسی پیش هه موو شتیک راده سپارد، بلتی خۆی نه ینوانی بی له م خه با ته دا سه رکه وی؟ بلتی خۆی پتی هه لخلیسکابیت، یان ئه وی کرد بیته داردهستی خۆی و هه لفریواند بیت؟ زانیی ئه م با به ته بۆی زۆر گرنگ بوو، ئه گه راسته، بلتی هه مووی سۆفییه کان ئاوه ها بو بیتن و شتگه لیکیان ده کوت و خۆیان بی بروا بو بیتن پیمان، یان ئه م کاره تابه ته ی پیشه واکه ی ئه وه و له نیو پیغه مبه ره کاندئا ئه و جرجیسی دۆزیه ته وه؟ ئایا ده توانی بروات و ته وای ئه شکه نجه رو حییه کان و ته وای نه هامه تییه کانی خۆی بۆ شیخ ئه بولفه زل بگێریت ته وه و ئه م مه لایه چه ند رسته عه ره بی بلیت، فرمانیکی دژوارتری پتی بدات و له دلایه وه پتی پتیکه نی؟ نا، هه ر ئه مشه و ده بیت ئه م رازه ئاشکرا بکات، به نیتیک له شه قامه چۆله کاندئا هه لسوورا، دواپی تیکه لی جه ماوه ر بوو، به بی ئه وه ی بیر له شتیک بکاته وه، له نیوان ئه م جه ماوه ره ییدا وا به په ست و ماکیانی ده زانی هیواش به ریدا دهرۆیشت، ههستی به ژانی ماکی و سه ره کی ئه وان له خۆیدا ده کرد و پتی خۆش بوو ماوه یه کی زۆر له نیوانیاندئا پیاسه بکات، به لام وه ک شتیک به لینی دم و دهستی دا و به ره و مالی شیخ ئه بولفه زل گه رایه وه، ئه م جار ئیدی کهس له وی نه بوو، دای له دهرگا و خۆی به و ژنه ناساند وا هاته پشت دهرگا، ماوه یه کی خایاند هه تا دهرگایان له سه ری کرده وه، که چوه نیو ژوو ره که وه دیتی شیخ ئه بولفه زل به چاوه خیل و سه روچاوه

ئاو لایه یه که یه وه و ریشه خه نه ییه کانی وا له مره بای هه لوژه ده چوو، له سه ر به ره دانیشته وه، ته سبیح باده دات و چه ند به رگ کتیب له په نایدا کرابونه وه. هه ر ئه وی دیت لاختیرتکی کرد و کوتی: یا ئه لالا و گه رووی ساو کرد، له به رده میدا ده سه ره یه ک داخرابوو، پرێک نانه ره قه و پیوازتکی تیدا بوو، رووی تیکرد و کوتی:

"فه رموو وه ره پیشه وه، شه ویکیش له گه ل فه قیره کان شتیوی بکه!"

"نا، زۆر سپاس... بیوورن ئه گه ر بوومه زه حمه ت، له مانه وه راده بووردم هه ر ویستم بیم..."

"نه خیر ئه وانه چ باسه، مالی خۆتانه."

میرزا حسه ین عه لی ویستی شتیک بلتی، به لام هه ر له م کاته دا قووله و هه را سازبوو و پشیله یه ک بازی دایه نیو ژوو ره وه و که ویکی کولای به ده مه وه گرتوو و ژنیتیک به شوینیدا فسه فسه ی لی ده کرد، میرزا حسه ین عه لی چاوی به شیخ ئه بولفه زل که وت وا له ناکا و عه بای حه وادا، به کراس و دهر پیوه دهستی برد تیلایه کی له سووچی ژوو ره لگرت، وه ک شیت که وته شوین پشیله، میرزا حسه ین عه لی به بینینی رووداوه که قسه که ی خۆی له بیر چوو وه و له جیتی خۆیدا وشک هه لگه رابوو، هه تا ئه وه ی دوا ی چاره گه سه عاتیک شیخ، ره ش هه لگه راو هاسکه هاسک هاته ژوو ره وه و کوتی:

"ده زانی شه رع ده فه رمی پشیله زیاتر له حه فت سه د دینار زه ره ر بگه یه نیت، زبانی خورۆیه و کوشتنی واجبه."

میرزا حسه ین عه لی ئیتر گومانی بۆ نه ماوه که ئه م پیاوه که سیتکی زۆر ئاساییه و ئه و شتانه ی وا ئه و پیاوه ی له به ر دهرکی ماله که ییدا پتی ده کوت، راست هه روایه. هه ستا و کوتی:

"بیوورن، ئه گه ر زه حمه تم دان... له سه ر ئیزنتان."

شیخ ئه بولفه زل هه تا به ر دهرگا ره وان ی کرد، هه ر که گه بشته سه ری کۆلان، هه ناسه ی ئاسووده یی هه لکیشا، ئیستا ئیدی ئارخایه ن بوو، حه ریفی خۆی ده ناسی و تیگه یشت که ته وای ئه م داموده زگا و فرتوفیلانه ی شیخ، بۆ ئه و بووه، که وی خواردوو، ئه وسه عومه رئاسا به رانه ری خۆی له که وله که دا نانه ره قه و په نیری که ره کیفاوی و پیازه وشکی داناوه، هه تا خه لک هه لفریونیت، فرمان به و ددات هه تا رۆژی باده میتیک بخوات، خۆی خزمه تکاری مال ئاوس ده کات و به تامولامه وه ئه م شیعه ری عه تتاری بۆ ده خوتنده وه:

خۆت له زۆر خواردن بپارێزه کورم
وهک درنده بهسیه خوتین پرشتان کورم
نهوسی خۆت بگره و به رۆژوو بیکه دیل

**بهسته پاروویهک، بهوی نابی زلیل
پیروی پیوانی به روژوو، ره نجه رو
بیکه به سهرتویی عالم نهوسی خو
نک به تنیا خوت له خواردن دوور خهوه
ئهو له ههرچی کار و باره دوورکوه**

ولات تاریک بوو، میرزا حسهین عهلی دیسانهوه تیکه لئی خه لک بووهوه، وهک مندالتیک وا له نیو جه ماوهردا ون بیت، قهیرتیک به بی ئیزی خوئی له کولانه شلوق و توزاوییه کاندایا گهرا، له بهر روژنایی چرادا ته ماشای روخساره کانی دهکرد، تهواوی ئهه روخسارانه مات و خه ماوی بوون. سهری به تال و گرتیه کی زله له دلیدا بوون، ئهه خه لکه هی وا به رای ئهه پهست، پیملی زگ و ئالوشی خوئیان بوون و پاره یان دهچنییه وه، ئیستا ئهوانی له خوئی به عاقلتر و گه وره تر دهزانی و ئاواته خواز بوو له جیبی یه کیک له وان بیت، به لام له بهر خوییه دیکوت: دهزانی؟ گاهه سه نه هاهمه تتر له ویش له نیوانی ئهواندا ببیت، ئهه دهیتوانی له سهر روالت حوکمیان له سهر بدات؟ سوالتکهری سهر شهقام به قرانیک له دهوله مه ندرینی خه لک به خته وره تر نه ده بوو؟ به جوریک تهواوی پاره یی دنیا نهیده توانی له نازاره دهروونییه کانی میرزا حسهین عهلی به موو کهم بکاته وه.

تهواوی ئهه تا پو خوفناکانه ی وا زورچار روویان تی دهکرد، ئهه مچار خراپتر و توندتر هورووژمیان بو هیتابوو، وای تیده گه یشت که ژبانی ئهه بی هق به سهر چوه، بیره وه رییه شله ژاو و تیکه لاهه کانی ماوه ی سی سالی، له پیش چاوی راده بوورد، خوئی به بی بهخت و بی قازانجترینی جانه وه ره کان دهزانی! سووره کانی ژبانی ئهه له پشت هه ورگه لیکی رهش و تاریکه وه خوئیان ده رده خست.

پرتیک له له ته کانی ئهه له ناکا و ده ره وشاییه وه، دوا ی ئهه له پشت په رده وه خوئی دهشارده وه، هه موویان یه کده ست و هیلاکی هینه ر و دلته زین بوون. گاجار خو شیه کی پووچهل و کورت وهک هه وه تریشقه یهک و له سهر هه وه ره شه کانه وه رابوو ریت، له دلی ئهه ودا هه موویان په ست و بی هق بوون. چ گیره و کیشه یه کی پووچهل! چ هه لات هه لاتیکه فشه! پرسیا ری له خوئی ده کرد و لیوی خوئی ده کروش، تافی لای ئهه له خه لوه نشینی و تاریکیدا رابوو رده بوو، به بی خوئی، به بی شادی، به بی ئهوین، له هه موو که سیک و له خوئی بیزار بوو، تو بلایی چهن دیک له خه لک گاجار خوئیان له مه لیک و له تاریکایی شه ودا ده نالینتی به ونبووتر و ئاواره تر دهزانی؟ ئهه ئیسی نهیده توانی پروا به هیچ

باوه رتیک بکات، ئهه پتیک گه یشتنه ی ئهه له گهل شیخ ئه بولفه زل، خه رجیکه یی زوری بوئی هه لگرت، چونکه تهواوی بیرو پای ئهوی ژیره و ژوو ر کرد، ئهه هیلاک و تینوو بوو و دتو، یان هه ژدییه یه ک له ودا زیندوو بوو بووه وه که له په ستا ئهوی زه خمار و ده رماندا و ده کرد، له م کاته دا ماشینی تیک له په نایه وه رابوو ر و له بهر چرا که بیدا روخساره تووره، لیوه له رزوک، چاهه داپچرا و ناله باره کانی ئهه به شیوازی تکی خو فناکوه رووناک بووه وه، نیگای ئهه له بو شاییدا ون بوو بوو، ده مه نیوه داپچرا وه که ی له وه ده چوو به شتیک له دووره ده ستدا پتیده کهنی و ههستی به تهوژمیک له قاری می شکی خویدا ده کرد و له ویتوه هه تا ژیر ته ویل و لاجانگه کانی ده هات و گنجی خستبووه بهینی برو کانی.

میرزا حسهین عهلی ههستی به ئیشیکه سهرتر له به شهر کردبوو، کاته کانی خوئی، سهرگه ردانی و کلولی ده ناسی و ئهه ئیشه فه لسه فییانه شی دهزانی و بو جه ماوه ری خه لک هه ر نه شبوو، به لام ئیستا له نه ندازه به دهر ههستی به ته نیایی و ونبووی ده کرد، سهرانسه ری ژبانی لی بوو بووه گالته و درو، خوئی به خوئی کوت:

"هاتومه جیهان چم به چکرد؟ تیکه ی: هیچ

ئهه شیعره زیاتر ئهوی شیت ده کرد، مانگه شه و پیکه که مرهنگ له پشت هه وه ره کانه وه هاتبووه دهری، به لام ئهه له سیبه ره وه ده رویش، ئهه مانگه شه وه ی وا پتیشتر بو ئهه هینه ده فسووناوی و بی مانا بوو، به درتیایی چهن کاتژمیر له دهره وه ی دهره وازه له گهل مانگدا راز و نیازی ده کرد، ئیستا روژناییه کی سارد و لووسکه و بی مانا بوو، ئهوی تووره ده کرد، که وته وه بی ری روژانی گهرم و کاته درتیه کانی دهرسه وه، که وته وه بی ری تافی لای خوئی و کاتیک تهواوی هاوته مه نه کانی ئهه خه ریکی عهیش و نوش بوون، ئهه له گهل چهن ده قیدا له روژانی هاویندا ئاره قه ی دهرشت و کتیبی سهر ف و نه حوی ده خویند، دوا ییش دهریشتن بو کوری و تووژ له گهل ماموستا که یان شیخ محه مه د تهقی و به ژیر پاتوله وه چوکی داده دا، قاپیک سه هولاه له به رانه ریدا بوو، خوئی باوه شین ده کرد و له سهر وشه یه کی عه ره بی و له سه روژتیکدا به هه له چو بوون، هاواری ده کرد، هه موو ده ماری بناملی هه لده ستا، ده تکوت قیامه ته.

له م کاته دا شه قامه کان چول بوون و دوکانه کانیان داخستبوو، هه رکه چوه نیو شه قامی عه لاهوده وه، دهنگی موسیقا له خهه داپچله کاند، له سهر دهرگایه کی شین له بهر رووناکایی چرای کاره با خویندیه وه "ماکسیم".

به بی مهحتل بوون پهردهی بهره‌کیمی لادا، چوه ناوهه و له په‌نای میزیکدا له‌سهر چوارپاچکه‌یه‌ک دانیشته.

میرزا حسه‌ین عه‌لی چونکه هۆگری کافه و شتی وا نه‌بوو، هه‌تا ئیستا پیتی نه‌نابوو جیگای وا، مات له ده‌وربه‌ری خۆی ده‌روانی، بۆنی دوو‌کهل، که‌له‌رم و گوشتی سووره‌وه‌کراو له‌وی بلاو بووبوووه، پیاویکی کورته‌بالای سمیل قه‌وی قۆلی هه‌لمالیبوو و له‌پشت میزێ خوارده‌وه‌هه‌چۆرتکه‌ی لی‌ده‌دا، ریزیک بوتل له‌په‌نایدا قه‌تار کرابوو، که‌می له‌ولاوه‌تر ژنیکی قه‌له‌و پیاوی لی‌ده‌دا و پیاویکی له‌پیش له‌په‌نایدا که‌مانی ده‌ژنده. مشت‌رییه‌ی روسی و قه‌فقازییه‌ی مه‌سته‌کانیش به‌رواله‌تکه‌لیکی سه‌یر و سه‌مه‌ره‌وه‌به‌ده‌وری میزه‌کانه‌وه‌ دانیشته‌بوون، له‌م که‌ینویه‌نه‌دا ژنیکی تارا‌ده‌یه‌ک جوانیش وا زاراوه‌ی بیانی هه‌بوو هاته‌به‌ر میزه‌که‌ی نه‌و و به‌بزه‌وه‌کوته‌ی:

" ئازیم، په‌رداخیک شه‌رابم ناده‌یتێ؟ "
" فه‌رموون."

نه‌و ژنه‌به‌بی پاره‌ستان خزمه‌ت‌کاره‌که‌ی بانگ کرد و داوای شه‌رابیکی کرد و نه‌و ناوی نه‌بیستبوو، خزمه‌ت‌کاره‌که‌بوتلیک شه‌راب و دوو په‌رداخ له‌به‌رانبه‌ر نه‌وان دانا، ژنه‌که‌تیی کرد و خوکی نه‌ویشی کرد، میرزا حسه‌ین عه‌لی به‌نه‌وه‌دلییه‌وه‌په‌رداخ هه‌وه‌لی هه‌له‌هاویشته، له‌شی گه‌رم داگیرسا، بی‌ری تیکه‌هالا، نه‌و ژنه‌په‌رداخ به‌شوین په‌رداخدا شه‌رابی پت هه‌لده‌قوراند، ناله‌یه‌کی به‌سۆز له‌تالی که‌مانه‌که‌وه‌هه‌لده‌ستا، میرزا حسه‌ین عه‌لی هه‌ستی به‌که‌شوه‌ه‌وایه‌کی رزگار و خوشتییه‌کی تایبه‌ت له‌خویدا ده‌کرد، که‌وته‌بی‌ری نه‌و هه‌موه‌پیدا‌هه‌لکوته‌ی شه‌رابه‌وه‌وا له‌شیعری سۆفیانه‌دا خویندبوونییه‌وه، له‌به‌ر رووناکایی بی‌به‌زیی چراکه‌دا چینه‌کانی ژیرچاوی نه‌و ژنه‌ی ده‌دیت وا له‌په‌نایدا دانیشته‌بوو، داوی نه‌و هه‌موه‌پاریزه‌ی کردبووی، ئیستا که‌شه‌رابیکی زه‌ردی ترش و ژنیکی خو‌جوان کردوی قۆلتی، ده‌ست پیگه‌به‌نراوی قژلول بووبوو قسمة‌تی، به‌لام نه‌و زیاتر له‌مانه‌که‌یفی ده‌هات، چونکه‌به‌بۆنه‌ی ئالوگۆری حال و هه‌وا و داگه‌رانیکی تایبه‌ت، ده‌یه‌ویست خۆی په‌ست بکات و باشتر ته‌واوی ده‌رده‌کانی خۆی خراب و پیشیل بکات، نه‌و له‌ته‌شقی بی‌ره‌به‌رزه‌کانه‌وه‌ده‌یه‌ویست خۆی حه‌وا داته‌نیو تاریکترین هه‌زه‌کانه‌وه، ده‌یه‌ویست بی‌سته‌گالته‌جاری خه‌لک، پیتی پیبکه‌ن، ده‌یه‌ویست له‌شیتیدا ریگای هه‌لاتنییک بۆ خۆی بدۆزیته‌وه، له‌م کاته‌دا خۆی به‌شیای هه‌موو جو‌ره‌شیتیییه‌ک ده‌زانی، له‌ژیر

لچه‌وه‌به‌خۆی ده‌کوته‌ی:

" کاتی نه‌دار و په‌ستی، رابویره‌تۆ به‌مه‌ستی
نه‌م گه‌وه‌ری ژیانه، سواتکه‌ر ده‌کاته‌قاروون!"

نه‌و ژنه‌گورجیییه‌ی وا له‌به‌رده‌میدا بوو، پیده‌که‌نی، میرزا حسه‌ین عه‌لی چی له‌پیدا‌هه‌لکوته‌ی مه‌ی و باده‌له‌شیعری سۆفیانه‌دا خویندبووه‌وه‌له‌پیش چاویدا خۆی نواند، هه‌ستی به‌ته‌واویان ده‌کرد و ته‌واوی راز و سی‌ره‌کانی ده‌موچاوی نه‌م ژنه‌ی به‌ناشکرا ده‌خویندوه‌وه‌وا به‌رانبه‌ری دانیشته‌بوو، له‌م کاته‌دا نه‌و به‌خته‌وه‌ر بوو، چونکه‌به‌و شتانه‌ی وا تاواته‌خوایان بوو، گه‌بیشته‌بوو و له‌پشت هه‌لمی نیانی شه‌رابه‌وه‌نه‌و شته‌ی بینی وا نه‌یده‌توانی بی‌ه‌ینیته‌پیش چاوشی، نه‌وه‌ی شیخ نه‌بولفه‌زل له‌خه‌ویشدا نه‌یده‌توانی بی‌بینی و نه‌وه‌ی که‌باقی خه‌لکیش نه‌بانه‌توانی ریگای تیبه‌ن و دنیا‌یه‌کی دیکه‌ی پر له‌سپ خۆی بۆ نه‌و نواند و تیگه‌بیشته‌وه‌وانه‌ی وا نه‌م دنیا‌یه‌یان ده‌مکوته‌کردبوو، ته‌واوی وشه‌کان و شوپه‌اندنه‌کان و ته‌وسه‌کانی خو‌یان له‌وه‌وه‌وه‌رگرتبوو.

کاتییک میرزا حسه‌ین عه‌لی هه‌ستا هه‌تا حیسا‌به‌که‌ی پاکتاو بکات، خۆی به‌سهر پیوه‌نه‌ده‌گرت، پاره‌دانه‌که‌ی ده‌ره‌ینا و دا‌ی به‌و ژنه‌و ده‌سته‌له‌ملان له‌مه‌یخانه‌ی ماکسیم چوونه‌ده‌ری، له‌نیو فایتۆنه‌که‌دا میرزا حسه‌ین عه‌لی سه‌ری له‌سهر سینگی نه‌و ژنه‌دانا‌بوو، هه‌ستی به‌بۆنی سپیاوه‌که‌ی نه‌و ده‌کرد، دنیا له‌پیش چاویدا هه‌لده‌خولا، رووناکایی چراکان له‌به‌رده‌میدا هه‌لده‌په‌رین، نه‌و ژنه‌به‌زاراوه‌ی گورجیییه‌وه‌گۆرانییه‌کی به‌سۆزی ده‌چری.

له‌به‌ر ده‌رگای مالی میرزا حسه‌ین عه‌لی دا فایتۆنه‌که‌رایگرت، له‌گه‌ل نه‌و ژنه‌وه‌ژوور که‌وتن، به‌لام نه‌چوو به‌لای نه‌و کۆما کایه‌ی وا شه‌وانه‌له‌سه‌ری ده‌خه‌وت و نه‌وی برده‌سه‌ر نه‌و دۆشه‌گه‌سپیییه‌ی وا له‌کتیبه‌خانه‌که‌یدا که‌وتبوو، دوو رۆژ تیبه‌ری و میرزا حسه‌ین عه‌لی نه‌چوو بۆ سه‌ر کاری قوتابخانه، رۆژی سپییم له‌رۆژنامه‌دا نووسیان:

"ناغه‌ی میرزا حسه‌ین عه‌لی له‌مامۆستا لاو و جیددییه‌کان به‌هۆیه‌کی نه‌ناسراوه‌وه‌خۆی کوشتوو."

سه‌رچاوه‌:

سه‌قطره‌خون، انتشارات امیر کبیر، ۱۳۴۱، تهران.